тацтва і спорту, здольны дастаткова разнастайна і эфектыўна развіваць чалавечае цела. Тэатральная школа, маючы на мэце выхаванне пластычнага акцёра, накіроўвае сваю ўвагу ў асноўным на яго танцавальна-пластычную падрыхтоўку.

Танцавальная пластыка ў прафесійным навучанні драматычнага акцёра, з аднаго боку, садзейнічае набыццю «чыста» харэаграфічных навыкаў, з другога -- аказвае ўплыў на працэсы работы акцёра над сабой і над роллю, на псіхатэхніку артыста.

Танцавальная пластыка ў спектаклі з'яўляецца моцным кампанентам драматургічнага дзеяння, і пластычная мова добра навучанага акцёра можа адлюстроўваць сукупнасць знешніх праяў персанажа ва ўсёй складанасці характару, у перспектыве яго развіцця, у жанры і стылі п'есы.

Галоўная задача танцавальна-пластычнай падрыхтоўкі студэнта зводзіцца да таго, каб шляхам развіцця яго пластычных здольнасцей праз танцавальныя навыкі давесці будучага акцёра да арганічнага і творчага існавання ў танцы -- мастацтве, якое праз свае вобразныя формы паказвае ўнутраны свет чалавека, яго эмоцыі і пачуцці.

Андрэеўская В.Д.,
дацэнт

СТЫМУЛЯЦЫЯ ВУЧЭБНАЙ ДЗЕЙНАСЦІ З ДАПАМОГАЙ ФУНКЦЫЯНАЛЬНАЙ МУЗЫКІ

Па ступені канцэнтрацыі ўвагі, памяці, мыслення -- працэсаў, якія ляжаць ў аснове разумовай працы, -- вучэбная дзейнасць з'яўляецца адной з найбольш энергаёмістых яе галін. Адпаведна канцэпцыі А.А.Ухтамскага аб дамінанце пры актывізацыі ўвагі ў кары галаўнога мозгу фарміруецца пануючы ачаг. Ён здольны ўзмацняць сваю дзейнасць за кошт імпульсаў, якія прыходзяць з іншых аддзелаў ЦНС. Для гэтага можна прымяняць розныя раздражняльнікі, аднак найбольш яркі, стымулюючы ўплыў аказвае музыка. Пры даследаванні біяэлектрычных рэакцый галаўнога мозгу ў час яе ўспрымання адзначаецца змяненне біяэлектрычнай актыўнасці, што сведчыць аб павышэнні ўзроўню станоўчых эмоцый, а гэта таксама садзейнічае больш эфектыўнай разумовай, у тым ліку і вучэбнай, дзейнасці. У выніку ў час заняткаў на фоне ціхага гучання меладычнай прыемнай музыкі аблягчаецца як засваенне матэрыялу вучнямі і студэнтамі, так і выклад яго педагогам.

Аб павышэнні якасці разумовай працы з прымяненнем функцыянальнай музыкі сведчыць таксама карэктурная проба: яна паказвае павелічэнне аб'ёму і паляпшэнне якасці выкананай працы, асабліва пры гучанні лёгкай музыкі хуткага тэмпу, што сведчыць і аб засваенні яе рытму ў час разумовай працы.

Трэба падкрэсліць, што выкарыстанне музыкі ў вучэбнай дзейнасці садзейнічае абуджэнню інтарэсу моладзі да сваёй нацыянальнай музычнай культуры.

Методыка выкарыстання функцыянальнай музыкі простая, дзякуючы высокаму развіццю сучаснай гукаўзнаўляючай тэхнікі. Неабходна толькі, каб апаратура забяспечвала найлепшую якасць гучання і працавала безадмоўна.

Вынікі апытання студэнтаў сведчаць, што найбольш успрымальнай з'яўляецца музыка меладычная, ціхая, роўная па ўзроўню гучнасці. У скарбніцы сусветнай музычнай культуры можна знайсці шмат неабходных яе ўзораў.

Чабатаронак А.А.,
ст.выкладчык

ПРАБЛЕМА ФАРМІРАВАННЯ ПРАФЕСІЯНАЛІЗМУ ШЛЯХАМ ВЫКАРЫСТАННЯ ТВОРЧЫХ ЗАДАННЯЎ

Развіццё прафесіяналізму выпускніка факультэта педагогікі і методыкі пачатковага навучання -- вынік выхавання і самавыхавання студэнта, тэмп, дынаміка і характар якіх у значнай ступені залежаць ад творчага багацця асобы педагога, які працуе

РЕПОЗИТОРИЙ БГУКИ

з моладдзю. Фарміруючы прафесійныя якасці студэнта, выкладчык вышэйшай навучальнай установы стварае ўмовы для выхавання канкурэнтаздольнага настаўніка, які на рынку працы заўсёды знойдзе сваё месца і будзе задаволены сваёй дзейнасцю.

Адным з прадуктыўных спосабаў падрыхтоўкі ўзаемадзеяння студэнтаў з аб'ектам будучай дзейнасці з'яўляюцца творчыя практыкаванні. У праграму нашага даследавання былі ўключаны заданні-задачы па развіццю музычна-слыхавых уяўленняў, памяці, эмацыянальнай спагадлівасці і фантазіі. Гэта форма работы з'явілася адносна самастойнай, таму што грунтавалася на назапашаным вопыце студэнта і садзейнічала свабоднаму, нефармальнаму дыялагічнаму педагагічнаму ўзаемадзеянню выкладчыка і студэнта. У выніку дасягалася паступовае ўсведамленне студэнтам сваіх магчымасцей, рыс характару, якія адпавядаюць патрабаванням прафесіі. На іх аснове ствараліся ўмовы здзяйснення самакантролю, самаарганізацыі, самаўдасканалення.

Сітуацыі ўнутранай эмацыянальна-інтэлектуальнай напружанасці стымулявалі патрэбнасць у пераадоленні ўласных недахопаў і цяжкасцей. Заданні размяркоўваліся як па накірунках творчага мыслення, так і па ўзроўню прадуктыўнасці дзейнасці. Мы распрацавалі наступную класіфікацыю заданняў і практыкаванняў.

I. Практыкаванні на развіццё музычна-слыхавога і музычна-рытмічнага кантролю з апорай на музычную памяць. Тут прапанаваліся такія заданні:

- падбор на слых знаёмых мелодый;
- пазіцыйнае транспанаванне адна ці двугалосых песенных меладычных урыўкаў;
- жанравыя пераўтварэнні па зададзеных меладычных рысунках.

II. Практыкаванні на фарміраванне музычна-рэпрадуктыўных здольнасцей. Выканальніцкія і асацыятыўныя перажыванні зместу былі накіраваны на развіццё спецыфічнай чуллівасці да сродкаў музычнай выразнасці.

III. Практыкаванні на ўстанаўленне прыродаадпаведных сувязей і заканамернасцей. Мэтай заданняў было фарміраванне ўласных варыянтаў інтэрпрэтацыі музычных карцін нашага жыцця: вобразаў прыроды, бытавых, партрэтных замалёвак і казачных персанажаў.

IV. Практыкаванні, накіраваныя на развіццё творчай фантазіі, цікавасці да імправізацыі. Тут прапаноўваўся наступны матэрыял:

-- завяршэнне мелодый;
-- песеннае афармленне паэтычных ўрыўкаў;
-- падбор падгалоскаў і акампанементу.

Лёгкасць і даступнасць засваення матэрыялу задач спрыялі канцэнтрацыі ўвагі студэнта і выкладчыка на працэсе актыўнай творчасці.

Інтэрв'юіраванне студэнтаў у канцы першага этапа навучання выявіла залежнасць паміж узроўнем развіцця творчых здольнасцей і крытычным стаўленнем да вучэбнай дысцыпліны і творчага стылю педагагічнай дзейнасці.

У далейшым пры сумесным падборы рэпертуару і працы над матэрыялам мы выдзялялі элементы творчага стылю дзейнасці студэнтаў: арыгінальнасць, варыятыўнасць, нестандартнасць мыслення, лёгкасць асацыіравання, здольнасць да ацэначных меркаванняў, гатоўнасць памяці.

Трамбіцкі У.У.,
ст. выкладчык

УПЛЫЎ НЕВЕРБАЛЬНАЙ ІНФАРМАЦЫІ НА ЗДОЛЬНАСЦІ СТУДЭНТА

Студэнт -- чалавек, у сістэме каштоўнасцей якога асноўнымі элементамі з'яўляюцца веды. Гэта не значыць, што, акрамя ведаў, студэнту нічога не трэба. Калі ў яго свядомасці пачынаюць пераважаць іншыя каштоўнасці, ён можа страціць якасць студэнта. Студэнт, як і любы другі чалавек, многаўзроўневая істота: біялагічная, псіхалагічная, біяхімічная, біяфізічная і г.д. З пункту гледжання філасофіі, сацыялогіі і псіхалогіі, студэнт уяўляе

РЕПОЗИТОРИЙ БГУКИ